

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 145 fra folketingsåret 2000-01, se Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 6147 og 9282, tillæg A side 5358 og 5359 og tillæg B side 1814.

De regionale arbejdsmarkedsråd/AF har ikke formålet at give arbejdsløse aktivering i det omfang, som det ifølge lovgivningen påhviler dem. Tal fra Arbejdsmarkedsstyrelsen viser, at problemerne har stået på så længe, at selv den ekstraordinære slutaktiveringsindsats ikke har kunnet forhindre, at flere tusinde arbejdsløse mister dagpengeretten uden at have fået den aktivering, de ifølge lovgivningen har ret til.

Det er ikke rimeligt, at arbejdsløse nægtes aktivering i det omfang, de har ret til, fordi der er problemer med systemet i form af bureaukratiske procedurer, kapacitetsmangel, indkøringsvanskeligheder med Amanda m.v. Konsekvensen for mange arbejdsløse bliver, at de helt mister deres indtægtsgrundlag, eftersom mange ikke vil være berettigede til at modtage kontanthjælp.

Accepteres denne udvikling, forvandles retten og pligten til aktivering for den enkelte til alene at være en pligt, hvor den enkelte ikke sikres mod at miste retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, selv når det er sy-

stemet, der svigter. Samtidig vil det indebære en vilkårlighed, hvor nogle arbejdsløse får den aktivering, de har ret til, mens andre ikke får den aktivering og hjælp, som loven giver dem ret til.

Det er bemærkelsesværdigt, at den eksisterende lovgivning slet ikke foreskriver, hvordan man som arbejdsløs kan insistere på sin ret.

For forslagsstillerne er det ikke noget selvstændigt mål at forøge mængden af aktivering til de arbejdsløse. En kvalitativ bedre og mere effektiv aktivering, som hurtigere kan bringe arbejdsløse i ordinært job eller uddannelse, vil klart være at foretrække. Men dette har desværre ikke være tilfældet for mange arbejdsløse.

Derfor må Folketinget erkende, at selv med den mest optimistiske tro på reformer og forbedringer af både aktiveringens omfang og kvalitet vil der blive arbejdsløse, som kommer til at betale for arbejdsmarkedsystemets problemer i form af bl.a. indkøringsvanskelighederne med Amanda. Dette er dybt urimeligt og uretfærdigt og har vel næppe heller været intentionerne bag den nuværende aktiveringspolitik.

Derfor foreslår SF, at dagpengeretten forlænges med den periode, der kan sikre, at alle ledige har fået den aktivering, de har krav på.

Skriftlig fremsættelse

Ole Sohn (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forlænget dagpengeret til ledige, der ikke har fået den aktivering, de har ret til.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.